

ACC. N:R M. 13060: 1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: Lichen Hammerin, Håselholm
Härad: _____ Berättare: H. Öberg
Socken: Kristianstad Berättarens yrke: f.d. stationsinspektör
Uppteckningsår: 1953 Född år 1870 i Kristianstad

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stads traditioner från Kristianstad. s. 1-3.

Dops. s. 1.

Kyrktågning. s. 1.

Konfirmation. s. 1-2.

Begravning. s. 2.

Stadsdelen Östermaln. s. 2-3.

Original. s. 3.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13060: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

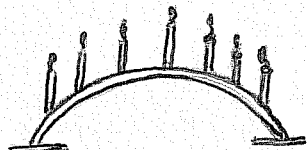
Dopet, det skedde i hemmet. Det var nog vanligen så där en 4 veckor efter födelsen. Hos de bättre ställda var det nog alltid en liten fest i samband med dopet. Den lilla kunde få någon silversak, t. ex. en silversked. Fadtrar förekom nog rätt ofta.

Kyrktågning förekom nog ända fram till 1890-talet. Det skedde i kyrkan.

Vi läroverkspojkar gick och läste för pastor Tynell. Det var en sträng herrre det. Han fordrade att man kunde katekesen ordentligt. Läsningen pågick oktober- maj, ungefär. Jag kommer inte ihåg några bestämda datum. Man fick själv köpa bibel och psalmbok. Läsningen skedde en gång varannan vecka. Vid konfirmationen hade man blå cheviotkostym och vit skjorta. Någon uppvaktning vid konfirmationen förekom inte ~~inte~~ då som det gör nu. Oh, nej! Någon särskild fest eller högtid hade vi inte i vårt hem. Men föräldrarna tog också nattvarden vid samma högmässa som barnen. Efter konfirmationen fick pojkarna långbyxor. Det var ett säkert tecken på att man var vuxen det. Sedan kunde man inte visa sig lika barnslig som förut inte. Det var brukligt att barnen gav prästen något som tack för undervisningen. Jag kommer inte ihåg vad vi gav, men det kunde t. ex. vara en silvertallrik eller en vacker vas med blommor. Nu fanns här emellertid en präst som hette Mollstadius. Han sade

åt barnen vid slutet av undervisningen, att det ju var brukligt, att han erhöll en gåva. Blommor ville han inte ha för det hade han fullt av i huset och i trädgården. Däremot var det bra om han kunde få rena pengar som bidrag till en cykel till hans hustru. Ett annat år var det kanske en symaskin. Jo, den visste vad han ville han.

Vid begravningar förekom alltid prestavering. Det brukade dessutom vara upplyst i sorgehuset. På sina håll förekommer detta än idag. Det var förr/fram till 1890-talet/ vanligt hos de förnämre, att man i fönstren hade bågformade ljusstakar med ljus som brann.

Vanligen var det sju ljus i den. Ofta hade man också enar utanför sorgehuset. Det brukade stå en på var sida om porten till huset.

Den som körde likvagen skulle alltid ha en sup innan han körde.

Ju senare det ringde på förmiddagen i kyrkklockan desto förnämre person var det som hade dött. Ringde det klockan 11 var det en synnerligen förnäm en. Se Kristianstad har varit en stad med stora skillnader mellan de olika sociala grupperna.

Den stadsdel som nu heter Östermalm kallades förr /1880/ för Österrike.

ACC. N:R M. 13060:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Österrike var förr dåligt ansett. Nu är det ju känt som en fin stads-
del, med namn efter Stockholms Östermalm.

Jo, det fanns ett original här som kallades Ugglemög. Han bodde
någonstans bortåt Barbacka. Han var visst trumpetare.